

2) Artykuł 1 w zw. z art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/78 stoją na przeszkodzie przepisom takim jak w sprawie głównej, zgodnie z którymi zarejestrowany partner po śmierci swego partnera nie otrzymuje renty rodzinnej odpowiadającej rencie rodzinnej przysługującej pozostałemu przy życiu małżonkowi, podczas gdy w prawie krajowym zarejestrowany związek partnerski skutkuje tym, że sytuacja osób tej samej płci jest porównywalna z sytuacją małżonków w odniesieniu do tej renty rodzinnej. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy pozostały przy życiu zarejestrowany partner znajduje się w sytuacji porównywalnej z sytuacją małżonka korzystającego z renty rodzinnej przewidzianej w pracowniczym systemie emerytalnym zarządzanym przez *Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen*.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln — Niemcy) — 01051 Telecom GmbH przeciwko Deutsche Telekom AG

(Sprawa C-306/06) (¹)

(Dyrektywa 2000/35/WE — Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych — Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt ii) — Opóźnienie w płatności — Przelew bankowy — Data, od której należy uznać płatność za dokonaną)

(2008/C 128/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 01051 Telecom GmbH

Strona pozwana: Deutsche Telekom AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Köln — Wykładnia art. 3 ust. 1 lit. c) ppkt ii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 200, str. 35) — Możliwość żądania przez wierzyciela odsetek za opóźnienie — Pojęcie „otrzymania” przez wierzyciela należnej sumy — Przepisy krajowe uznające zapłatę za dokonaną w chwili zlecenia przelewu bankowego przez dłużnika, a nie w chwili uznania kwoty na rachunku wierzyciela

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt ii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że zawiera on wymaganie, by w celu wykluczenia lub zaprzestania naliczania odsetek za opóźnienie, na skutek zapłaty za pomocą przelewu bankowego, należna kwota była zapisana na rachunku wierzyciela w terminie wymagalności.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords) — Marks & Spencer pls przeciwko Commissioners of Customs and Excise

(Sprawa C-309/06) (¹)

(Podatki — Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienie połączone ze zwrotem podatku zapłaconego we wcześniejszym etapie — Omyłkowe opodatkowanie według zwykłej stawki podatkowej — Prawo do opodatkowania według stawki 0 % — Bezpośrednia skuteczność — Ogólne zasady prawa wspólnotowego — Bezpodstawne wzbogacenie)

(2008/C 128/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marks & Spencer pls

Strona pozwana: Commissioners of Customs and Excise

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia art. 28 ust. 2 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — istnienie prawa wspólnotowego, na które może powoływać się bezpośrednio dostawca towaru („teacakes”), w

stosunku do którego prawo krajowe utrzymuje zwolnienie z prawem do zwrotu zapłaconego podatku — Podatek VAT nienależnie zapłacony w skutek błędnej wykładni uregulowania krajowego przez właściwe organy — Stosowanie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, włączywszy w to zasadę neutralności podatkowej — Możliwość powołania się przez jednostkę na rzeczne zasady ogólne w celu odzyskania omyłkowo pobranych kwot

Sentencja

1. W przypadku, gdy na podstawie art. 28 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu obowiązującym zarówno przed, jak i po zmianie tego przepisu przez dyrektywę Rady 92/77/EWG z dnia 19 października 1992 r., państwo członkowskie utrzymało w mocy w przepisach krajowych zwolnienie połączone ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie w odniesieniu do określonych dostaw lub usług, przedsiębiorca realizujący takiego rodzaju dostawy lub usługi nie może bezpośrednio powoływać się na jakiegokolwiek prawo wywodzone z prawa wspólnotowego do opodatkowania tych dostaw lub usług podatkiem od wartości dodanej według stawki 0 %.
2. W przypadku, gdy na podstawie art. 28 ust. 2 szóstej dyrektywy, tak przed jak i po wprowadzeniu zmian do tego przepisu w przez dyrektywę 92/77, państwo członkowskie utrzymało w mocy w przepisach krajowych, zwolnienie połączone ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie w odniesieniu do określonych dostaw lub usług, lecz dokonywało błędnej wykładni przepisów krajowych, wskutek czego określone dostawy lub usługi, które powinny być objęte zwolnieniem połączonym ze zwrotem podatku zapłaconego na wcześniejszym etapie zgodnie z prawem krajowym, były opodatkowane według stawki podstawowej, mają zastosowanie zasady ogólne prawa wspólnotowego, w tym zasada neutralności podatkowej, w taki sposób, że dają one przedsiębiorcy, który realizował tego rodzaju dostawy lub usługi, prawo do odzyskania kwot błędnie pobranych w związku z tymi dostawami lub usługami.
3. Choć zasady równego traktowania i neutralności podatkowej zasadniczo znajdują zastosowanie do sprawy takiej, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, to jednak ich naruszenie nie wynika jedynie z okoliczności, iż odmowa zwrotu była oparta na bezpodstawnym wzbogaceniu danego podatnika. Natomiast zasada neutralności podatkowej sprzeciwia się temu, aby zarzut bezpodstawnego wzbogacenia był podnoszony jedynie przeciwko takim podatnikom, jak „payment traders” (podatnikom, dla których w danym okresie rozliczeniowym podatek należny przekroczył kwotę zapłaconego podatku naliczonego), lecz już nie przeciwko takim podatnikom, jak „repayment traders” (podatnikom znajdującym się w sytuacji odwrotnej, niż ta poprzednia), o ile podatnicy ci sprzedawali towary podobne. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy ma to miejsce w niniejszej sprawie. Ponadto zasada równego traktowania, której naruszenie może następować w dziedzinie podatków poprzez dyskryminację dotyczącą przedsiębiorców, którzy niekoniecznie są konkurentami, lecz znajdują się jednak w porównywalnej sytuacji pod innymi względami, sprzeciwia się dyskryminacji między „payment traders” a „repayment traders”, która nie jest obiektywnie uzasadniona.
4. Na odpowiedź na pytanie trzecie nie ma wpływu wykazanie braku poniesienia straty lub uszczerbku finansowego przez przedsiębiorcę,

któremu odmówiono zwrotu nienależnie pobranego podatku od wartości dodanej.

5. Do sądu krajowego należy określenie ewentualnych konsekwencji ze skutkiem wstecznym z naruszenia zasady równego traktowania, o której mowa w pkt 52–54 niniejszego wyroku, zgodnie z przepisami dotyczącymi obowiązywania w czasie prawa krajowego właściwego w sprawie przed sądem krajowym, z poszanowaniem prawa wspólnotowego, a w szczególności zasady równego traktowania, a także zasady, zgodnie z którą sąd ten powinien czuwać nad tym, aby przyjęte przez niego środki naprawcze, nie były sprzeczne z prawem wspólnotowym.

(¹) Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderland) — K. D. Chuck przeciwko Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-331/06) (¹)

(Ubezpieczenie emerytalne — Pracownik będący obywatelem państwa członkowskiego — Składki na zabezpieczenie społeczne — Różne okresy — Różne państwa członkowskie — Obliczanie okresów ubezpieczenia — Wniosek o emeryturę — Zamieszkiwanie w państwie trzecim)

(2008/C 128/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K. D. Chuck

Strona pozwana: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Amsterdam — Wykładnia art. 48 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) — Ubezpieczenie emerytalne — Obliczanie okresów ubezpieczenia w przypadku obywatela państwa członkowskiego, który pracował w dwóch różnych państwach członkowskich — Zamieszkiwanie w państwie trzecim w chwili osiągnięcia wieku emerytalnego